

Sygn. akt III KZ 2/19

POSTANOWIENIE

Dnia 23 stycznia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk

w sprawie **K. M.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 23 stycznia 2019 r.,

zażalenia skazanego

na postanowienie Sądu Okręgowego w S.

z dnia 21 listopada 2018 r., sygn. akt II Ka [...],

o odmowie przywrócenia terminu do złożenia wniosku o sporządzenia uzasadnienia wyroku,

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.,

**uchylić zaskarżone postanowienie i przekazać sprawę Sądowi
Okręgowemu w S. do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w S. odmówił skazanemu K. M. przywrócenia terminu do złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku tego Sądu z dnia 30 października 2018 r., sygn. akt II Ka [...]. W pisemnych motywach orzeczenia uznano, że skazany nie wykazał w sposób należyty, iż nie mógł z przyczyn od niego niezależnych dochować terminu złożenia przedmiotowego wniosku. Zdaniem Sądu za takim twierdzeniem przemawia fakt, że przedstawione przez wnioskodawcę zaświadczenie lekarskie, wydane w ostatnim dniu terminu zawitego i dotyczące niemożności stawienia się na rozprawę w Sądzie Rejonowym w P. w dniu 8 listopada 2018 r. nie oznacza, że skazany nie mógł dopełnić wskazanej czynności procesowej skoro korzystał z pomocy obrońcy z wyboru, z którym mógł się skontaktować, a nadto zarówno on sam

jak i reprezentujący go adwokat wiedzieli o terminie rozprawy odwoławczej powinni być więc świadomi, że w dniu rozprawy odwoławczej może zapadć wyrok i tym samym rozpocznie się bieg 7 – dniowego terminu do złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia. W ocenie Sądu przedstawione przez skazanego zaświadczenie nie uprawdopodobnia aby stan zdrowia uniemożliwiał mu przesłanie stosownego wniosku.

W zażaleniu na to postanowienie K. M. zarzucił:

1. naruszenie art. 126 § 1 k.p.k. poprzez jego nieprawidłowe zastosowanie przejawiające się ustaleniem, iż skazany nie wykazał okoliczności uzasadniających przywrócenie terminu, w sytuacji, gdy wprost wskazano, że dokonanie czynności i samo powzięcie informacji o zapadłym orzeczeniu, uniemożliwiła skazanemu ciężka choroba, co wynika z przedłożonej dokumentacji medycznej;
2. naruszenie art. 7 k.p.k. poprzez dowolną, a nie swobodną ocenę materiału dowodowego przejawiającą się zupełnym pominięciem znacznej części informacji wynikających z przedłożonego zaświadczenia lekarskiego;
3. błąd w ustaleniach faktycznych, który mógł mieć wpływ na treść postanowienia, tj. nieuprawnione, dowolne i sprzeczne z zebrany materiał dowodowy stwierdzenie, iż stan zdrowia skazanego pozwalał na złożenie wniosku o uzasadnienie w terminie, w sytuacji gdy dokumentacja medyczna stoi w oczywistej sprzeczności z taką tezą.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie skazanego jest zasadne.

Nie można odmówić racji skarżącemu w szczególności w tej części, w której zauważył pominięcie przy orzekaniu istotnej części informacji wynikających z dołączonego do wniosku o przywrócenie terminu zaświadczenia wydanego przez lekarza sądowego (k. 456). Jest bowiem bezsporne, że w zaświadczeniu tym – datowanym na dzień 6 listopada 2018 r. – poza stwierdzeniem niemożliwości stawienia się K. M. w Sądzie Rejonowym w P. w dniu 8 listopada 2018 r. – w pkt 3 odnotowano również fakt niezdolności wyżej wymienionego do pracy w okresie 25.10. – 23.11.2018 r., a jednocześnie zawarto informację o przewidywanym terminie zdolności do stawiennictwa po 1 grudnia 2018 r. (pkt 4). Uwzględnienie

tych okoliczności, przy zdiagnozowanym przez lekarza w trakcie badania ciśnieniu krwi (225/120), bez wątplenia zawarte w wystąpieniu o przywrócenie terminu twierdzenie skazanego powołującego się na swój stan zdrowia co najmniej uprawdopodobnia.

Nieuwzględnienie powyższych okoliczności, czyni wydane w tej sprawie postanowienie co najmniej przedwczesnym. Nie ulega wszakże wątpliwości, że – co również trafnie podniósł skarżący, powołując się na postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 kwietnia 1996 r., V KKN 11/96 (Prok. i Pr. – orzeczn. 1997, nr 1, poz. 7) – przepis art. 126 § 1 k.p.k. wymaga uprawdopodobnienia, a nie udowodnienia przez stronę, że uchybienie terminowi nastąpiło z przyczyn od niej niezależnych. W świetle poczynionych wyżej zastrzeżeń uznanie, że do takiego uprawdopodobnienia nie doszło razii dowolnością.

Mając na uwadze powyższe, zaskarżone postanowienie należało uchylić i sprawę przekazać do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w S.. Procedując powtórnie Sąd ten rozważy, czy rzeczywisty stan zdrowia skazanego – w istotnym z punktu widzenia art. 126 § 1 k.p.k. czasie – był tego rodzaju, że czynił niemożliwym nie tylko samodzielne złożenie wniosku o sporządzenie na piśmie uzasadnienia wyroku Sądu odwoławczego, lecz również skontaktowanie się w tym celu (choćby telefonicznie) z obrońcą z wyboru, którego wówczas K. M. przecież posiadał, w celu zobligowania przedstawiciela procesowego do przedsięwzięcia czynności określonej w art. 457 § 2 k.p.k. w zw. z art. 422 § 1 k.p.k. Bez wątplenia pomocna może być w tym analiza innej dokumentacji lekarskiej, która w międzyczasie – w związku z wnioskami obrońcy o odroczenie wykonania kary oraz o wstrzymanie wykonania kary pozbawienia wolności – została dołączona do akt sprawy.

W tym stanie rzeczy orzeczono jak na wstępie.